

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	17.13.1 Macierz makroekonomiczna
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 17. Partnerstwa na rzecz celów
Zadanie	17.13 Zwiększyć globalną stabilność makroekonomiczną, w tym poprzez koordynację i spójność polityk
Definicja wskaźnika	PKB na 1 mieszkańca (ceny bieżące) – stosunek wartości Produktu Krajowego Brutto w cenach bieżących do liczby mieszkańców danego obszaru.
	Dynamika PKB (ceny stałe) – stosunek wartości PKB w roku badanym do odpowiedniej wartości w roku poprzednim, skorygowany o wpływ cen.
	Stopa inwestycji – procentowy stosunek wyrażonej w walucie krajowej wartości nakładów brutto na środki trwałe do produktu krajowego brutto.
	Dynamika cen towarów i usług konsumpcyjnych – syntetyczny wskaźnik obrazujący zmiany cen – wzrost lub spadek – w ciągu roku.
	Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB
	Wynik sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB
Jednostka prezentacji	PLN, [-], procent [%]
Dostępne wymiary	PKB na 1 mieszkańca (ceny bieżące), dynamika PKB (w cenach stałych), dynamika cen towarów i usług konsumpcyjnych, stopa inwestycji, dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB, wynik sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB
Wyjaśnienia metodologiczne	Produkt krajowy brutto (PKB) obrazuje końcowy rezultat działalności wszystkich podmiotów gospodarki narodowej (jednostek będących rezydentami) w danym roku. Szczegółową definicję i metodologię obliczania PKB określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (ESA 2010).
	Ceny bieżące są to ceny, po których faktycznie dokonywane są transakcje kupnasprzedaży towarów i usług w danym okresie.
	Ceny stałe wynikają ze średnich cen bieżących określonego roku. Umożliwiają one dokładniejszą obserwację dynamiki wybranego zjawiska poprzez wyeliminowanie wpływu na nie zmian cen bieżących.

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nakłady brutto na środki trwałe to nakłady, które zwiększają wartość majątku trwałego (budynków i budowli, maszyn, urządzeń technicznych i narzędzi, środków transportu i innych środków trwałych), bez nakładów będących pierwszym wyposażeniem inwestycji oraz odsetek od kredytów i pożyczek inwestycyjnych za okres realizacji inwestycji. W tym również nakłady na:

- a) produkty własności intelektualnej, przeznaczone do użytkowania przez okres dłuższy niż jeden rok w szczególności nakłady na prace badawczo-rozwojowe oraz na oprogramowanie komputerowe (zakupione lub wytworzone na własne potrzeby)
- b) małe narzędzia, które są wykorzystywane w procesie produkcji dłużej niż jeden rok bez względu na ich wartość
- c) systemy uzbrojenia (np. czołgi, pojazdy opancerzone, okręty wojenne, łodzie podwodne).

Dynamika cen towarów i usług konsumpcyjnych jest wyliczana na podstawie obserwacji cen wytypowanych reprezentantów towarów i usług konsumpcyjnych w określonych rejonach badania cen na terenie kraju. Badanie realizowane jest w oparciu o próbę wytypowaną metodą doboru celowego. Lista reprezentantów towarów i usług ustalana centralnie jest stała przez rok i obowiązuje wszystkie rejony badania cen.

Dług oraz deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych jest obliczany według obowiązującej w krajach Unii Europejskiej metodologii ESA 2010 (European System of National and Regional Accounts), wprowadzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z 21 maja 2013 r. ESA 2010 w zakresie definicji, zasad, zapisów księgowych i klasyfikacji jest generalnie zgodny z międzynarodowym systemem rachunków narodowych – 2008 SNA (System of National Accounts of United Nations). Różnice pomiędzy ESA a SNA (dotyczące głównie sposobu prezentacji rachunków) wynikają ze specyfiki wykorzystania systemu rachunków w UE, która wymaga większej precyzji w definicjach i w zasadach księgowych.

Sektor instytucji rządowych i samorządowych – zgodnie z ESA 2010 – obejmuje następujące podmioty gospodarki narodowej:

- a) podmioty działające na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych (jednostki budżetowe, fundusze celowe, a od 2010 r. także samorządowe zakłady budżetowe, agencje wykonawcze i instytucje gospodarki budżetowej oraz działające do 2005 r. środki specjalne jednostek budżetowych, w latach 2005–2010 rachunek dochodów własnych jednostek budżetowych oraz do 2010 r. zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych, łącznie z prowadzącymi działalność gospodarczą, oraz fundusze motywacyjne),
- b) podmioty, których system finansowy został określony odrębnymi ustawami, a których podstawowym źródłem finansowania są dotacje z budżetu państwa (publiczne szkoły wyższe, Polska Akademia Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, Krajowy Fundusz Drogowy oraz inne fundusze zarządzane przez Bank Gospodarstwa Krajowego, jednostki doradztwa rolniczego oraz agencje rządowe),
- c) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,
- d) państwowe i samorządowe instytucje kultury oraz państwowe instytucje filmowe,

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

- e) fundusze mające osobowość prawną, które są powiązane z budżetem państwa lub z budżetami jednostek samorządu terytorialnego,
- f) instytucje obsługujące fundusze ubezpieczeń społecznych (ZUS, KRUS) wraz z zarządzanymi przez nie funduszami oraz Narodowy Fundusz Zdrowia (w okresie 1 I 1999 r. 31 III 2003 r. kasy chorych),
- g) szpitale publiczne działające w formie spółek kapitałowych oraz szpitale działające w formie instytutów badawczych (wyłączone z sektora przedsiębiorstw niefinansowych),
- h) Bankowy Fundusz Gwarancyjny (wyłączony z sektora instytucji finansowych),
- i) inne jednostki, w tym przedsiębiorstwa publiczne oraz instytucje niekomercyjne spełniające kryteria ESA 2010 w zakresie klasyfikacji do sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Źródło danych	Główny Urząd Statystyczny
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne; od 2010 r.
Uwagi	